

вате отъ тѣхъ. Всѣко условие крие въ себе си известно благо. Мнозина се оплакватъ отъ условията на живота си, отъ хората и казватъ, че не могатъ да търпятъ този или онзи. Защо не могатъ да търпятъ? Тѣ казватъ, че за да търпятъ хората, трѣбва да имъ станатъ мостъ, или трѣбва да станатъ посмѣшище на свѣта. Тѣзи хора не си даватъ отчетъ, кой може да имъ се смѣе и какво значение има смѣха на разумния и смѣха на глупавия. Ако разуменъ човѣкъ ви се смѣе, има смисълъ да обърнете внимание на този смѣхъ. Обаче, ако глупавъ човѣкъ ви се смѣе, това не трѣбва да ви засѣга.

Следователно, като е дошълъ на земята, човѣкъ трѣбва да работи върху себе си, да организира своитѣ мисли и чувства, да ги постави въ известна връзка помежду имъ. Докато не организира своитѣ мисли, чувства и действия, човѣкъ всѣкога ще счита, че животътъ извънъ него е лошъ. Той ще третира въпроса за доброто и злото, безъ да си дава отчетъ, че и едното, и другото се криятъ въ самия него. Това, което причинява разлагане въ човѣка, е злото. Това, което гради въ него, е доброто. Значи, злото е процесъ на разлагане, на разрушаване; доброто е процесъ на съграждане, на творчество. Това, което разгражда и не съгражда, е зло. Това, което разгражда и съгражда, е добро. Наистина, за да съгради нѣщо добро, чо-